

T.C
FIRAT ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
SU ÜRÜNLERİ TEMEL BİLİMLERİ

MALATYA İLİ'NDE GÖKKUŞAĞI ALABALIĞI
YETİŞTİRİCİLİĞİ YAPAN İŞLETMELERİN SOSYO-
DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİ

Ferhat KARA

Yüksek Lisans Tezi
Anablim Dalı: Su Ürünleri Temel Bilimleri
Danışmanı: Doç. Dr. Serap SALER

AĞUSTOS-2019

T.C
FIRAT ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MALATYA İLİ'NDE GÖKKUŞAĞI ALABALIĞI YETİŞTİRİCİLİĞİ YAPAN
İŞLETMELERİN SOSYO-DEMOGRAFİK ÖZELLİKLERİ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ferhat KARA
(152127101)

Tezin Enstitüye Verildiği Tarih: 25.06.2019

Tezin Savunulduğu Tarih: 26.07.2019

Tez Danışmanı : Doç. Dr. Serap SALER (F.Ü.)

Diğer Jüri Üyeleri : Doç. Dr. Fahrettin YÜKSEL (M.Ü.)

: Doç Dr. Mehmet Zülfü ÇOBAN (E.Ü.)

TEMMUZ-2019

ÖNSÖZ

Çalışmalarım süresince desteğini eksik etmeyen, konu seçimi ile araştırmanın planlanması ve yürütülmesinde her türlü yardım ve katkılarını esirgemeyen danışmanım sayın Doç. Dr. Serap SALER'e öncelikli olarak teşekkür ederim.

Çalışmamın yürütülmesinde gökuşağı alabalık işletmelerine ait bilgilerin temin edilmesinde yardımcı olan Malatya Tarım ve Orman İl Müdürlüğü personeline teşekkürlerimi sunarım.

Çalışmamın başından itibaren gereken olanakları sağlayan Su Ürünleri Fakültesi Dekanlığına, her anlamda yanımda olan ve desteğini esirgemeyen sevgili eşime, manevi destekleriyle her zaman yanımda olan aileme teşekkür ederim.

Ferhat KARA
ELAZIĞ, 2019

İÇİNDEKİLER

Sayfa No

ÖNSÖZ	II
İÇİNDEKİLER.....	III
ÖZET	V
SUMMARY	VI
ŞEKİLLER LİSTESİ	VII
TABLolar LİSTESİ	VIII
1. GİRİŞ.....	1
2. GENEL BİLGİLER	3
2.1. Türkiye’de Gökkuşığı Alabalığı Yetiştiriciliği.....	3
3. MATERYAL VE METOT	8
3.1. Araştırmanın Yapıldığı Yer ve Tarih.....	8
3.2. Materyal.....	10
3.3. Metot.....	10
3.4. Verilerin Değerlendirilmesi	10
4. BULGULAR	11
4.1. Anket Verilerinin Değerlendirilmesi	11
4.1.1. Alabalık işletmelerinde çalışan personelin cinsiyet durumuna göre değerlendirilmesi	11
4.1.2. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Yaş Durumuna Göre Değerlendirilmesi.....	11
4.1.3. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Medeni Durumuna Göre Değerlendirilmesi	12
4.1.4. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Eşlerinin Çalışma Durumuna Göre Değerlendirilmesi	13
4.1.5. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Çocuk Sayısına Göre Değerlendirilmesi.....	13
4.1.6. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Öğrenim Durumuna Göre Değerlendirilmesi	14
4.1.7. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Eşlerinin Öğrenim Durumuna Göre Değerlendirilmesi	15

4.1.8. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Çocuklarının Öğrenim Durumuna Göre Değerlendirilmesi.....	16
4.1.9. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Sosyal Güvenlik Durumuna Göre Değerlendirilmesi.....	17
4.1.10. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Bağlı Oldukları Sosyal Güvenlik Kurumlarına Göre Değerlendirilmesi.....	18
4.1.11. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Meslek Tecrübesine Göre Değerlendirilmesi	18
4.1.12. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Balıkçılığı Seçme Nedenine Göre Değerlendirilmesi	19
4.1.13. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin gelir Düzeyine Göre Değerlendirilmesi21	
4.1.14. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Ev Mülkiyeti Durumuna Göre Değerlendirilmesi	21
4.1.15. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Araç Mülkiyeti Durumuna Göre Değerlendirilmesi	22
5. TARTIŞMA VE SONUÇ	26
KAYNAKLAR.....	32
EKLER	35
ÖZGEÇMİŞ	45

ÖZET

Malatya İli'nde Gökkuşığı Alabalığı Yetiştiriciliği Yapan İşletmelerin Sosyo-Demografik Özellikleri

Bu tez çalışması, Malatya ilinde bulunan gökkuşığı alabalığı yetiştiriciliği yapan işletmelerdeki personelin sosyo demografik özelliklerini tespit etmek amacıyla yapılmıştır. Çalışma 2018 yılında Malatya İl Tarım ve Orman Müdürlüğüne kayıtlı faal olan 33 adet gökkuşığı alabalığı yetiştiriciliği yapan tesis de gerçekleştirilmiştir.

Anket çalışmalarıyla elde edilen sonuçlara göre yetiştiricilik yapılan tesislerde çalışanların çoğunluğu erkek ve yaş aralıkları genellikle 30-39 yaş aralığında olup, tüm çalışanların % 50'lik kısmını oluşturmaktadır. Yine medeni durumlarına bakıldığında ise çoğunluğunun evli olduğu görülmektedir. Bekâr olan personel ise genellikle ailesi ile yaşayan kişilerdir. İşletmelerde çalışan personelin %50 den fazlasının 4 veya 5 çocuğa sahip olduğu saptanmıştır. % 41 lik kısmının ilkokul mezunu olduğu görülmekte ve eğitim seviyesinin düşük olduğu anlaşılmaktadır.

Anket çalışmaları sonucuna göre, işletmelerde çalışan personellerin büyük çoğunluğunun sosyal güvencesinin olduğu belirlenmiştir. Çalışanların % 66'sının bu meslekte 41yıldan fazla çalıştığı, mesleği seçme nedeninin ise daha çok aile mesleği olduğunu ifade etmişlerdir. İşletmelerde çalışan personelin gelir düzeyleri ortalama 1500 TL üstü olmakla birlikte, ev sahibi olan personelin çoğunlukta olduğu yapılan anket çalışmalarıyla tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sosyo-demografik analiz, Gökkuşığı alabalığı, Su ürünleri, Malatya

SUMMARY

Socio-Demographic Properties of Employees Working In Rainbow Trout Facilities In Malatya

This study was carried out to determine the socio-demographic characteristics of rainbow trout farms in Malatya province. In 2018, 33 rainbow trout farms registered to Malatya Provincial Directorate of Agriculture and Forestry were carried out.

According to the results obtained from the surveys, the majority of the employees in the aquaculture facilities are male and the age ranges are generally between 30-39 years and constitute 50% of all employees. When we look at their marital status again, it is seen that the majority of them are married. Single staff members are usually people who live with their families. It has been determined that more than 50% of the personnel working in the facilities have 4 or 5 children. It is seen that 41% of the employees are primary school graduates and has got low education level.

According to the results of the survey studies, it is stated that the majority of the personnel working in the facilities have social rights. They stated that 66% of the employees worked in this profession for more than 41 years and the reason for choosing the profession was mostly family profession. Although the income level of the personnel working in the facilities is above 1500 TL on average, it has been determined that the majority of the staffs have got their own home.

Key Words: Socio-demographic analysis, Rainbow trout, Aquaculture, Malatya

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 4.1. Çalışan personelin cinsiyet durumu	11
Şekil 4.2. Çalışan personelin yaş durumu	12
Şekil 4.3. Çalışan personelin medeni durumu	12
Şekil 4.4. Çalışan personelin eşlerinin çalışma durumu.....	13
Şekil 4.5. Çalışan personellerin çocuk sayısına göre durumu	14
Şekil 4.6. Çalışan personellerin öğrenim durumuna göre durumu.....	15
Şekil 4.7. Çalışan personellerin eşlerinin öğrenim durumuna göre durumu	16
Şekil 4.8. Çalışan personellerin çocuklarının öğrenim durumuna göre durumu.....	17
Şekil 4.9. Çalışan personellerin sosyal güvence durumuna göre durumu.....	17
Şekil 4.10. Çalışan personellerin bağlı oldukları sosyal güvenlik kurumlarına göre durumu	18
Şekil 4.11. Çalışan personellerin meslek tecrübesine göre durumu.....	19
Şekil 4.12. Çalışan personellerin balıkçılığı seçme nedenine göre durumu.....	20
Şekil 4.13. Çalışan personellerin gelir düzeyine göre durumu	21
Şekil 4.14. Çalışan personellerin ev mülkiyetine göre durumu	22
Şekil 4.15. Çalışan personellerin araç mülkiyetine göre durumu	22

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo 2.1. Gökkuşığı alabalık yetiştiricilik miktarının yıllara göre dağılımı (TÜİK, 2018).....	3
Tablo 2.2. Türkiye’de yetiştirilen gökkuşığı alabalığı yetiştiriciliğinin toplam üretimdeki payı (TÜİK2014).....	4
Tablo 2.3. Türkiye’de alabalık yetiştiriciliği yapılan önemli iller ve bazı yıllarda elde edilen üretim miktarları (ton) (TÜİK, 2018).....	5
Tablo 3.1. 2018 yılında Malatya ilinde mevcut olan alabalık işletmeleri.....	9

1. GİRİŞ

Su ürünleri yetiştiriciliği, protein kaynaklarından biri olarak insan beslenmesinde, istihdam fırsatı oluşturması bakımından da ülke ekonomisinde önemli bir yere sahiptir. Ülkemiz su kaynakları bakımından yüksek bir potansiyele sahip olmasına rağmen, su ürünleri yetiştiriciliği bakımından yeterli düzeyde bulunmamaktadır. Gelişmiş ülkeler çeşitli su kaynaklarını verimli bir şekilde değerlendirerek balık üretimi ile yeni bir iş alanı ortaya koymakta ve iç tüketim için sağlıklı besin kaynağı oluşturmaktadır.

Dünya’da su ürünleri yetiştiriciliğinin en fazla olduğu Asya kıtası % 89 ile ilk sırada yer alırken, Asya’yı sırasıyla Amerika % 4,30, Avrupa % 4,20, Afrika % 2,20, Okyanusya % 0,30 takip etmiştir. Dünya üzerinde yetiştiriciliği yapılan türlere göz atılırsa tatlısu balıklarının % 56,4 ile ilk sırada yer aldığı tatlı su türlerini yumuşakçaların % 25,6, kabukluların % 5,7 diadrom balıkların % 6,0, deniz balıklarının %3,1, diğer akuatik türlerin % 3,2 oranında takip ettikleri ortaya çıkmaktadır (Patrona, 2012).

FAO verilerine göre, 2012 yılı dünya su ürünleri üretimi 157 milyon tondur. Üretimin yaklaşık olarak % 58’i avlanmayla, % 42’si kültür yöntemiyle elde edilmektedir. Yine üretimin % 70’i iç sularda, % 30’u deniz ve okyanuslarda gerçekleştirilmektedir. Dünya genelinde su ürünleri üretimi bütün olarak yılda ortalama % 8,8 oranında büyümektedir ki bu değer, diğer tüm gıda için hayvan üreten sektörlerden daha yüksektir. Nitekim Dünya Bankası’nın 2008 yılı verilerine göre 142 milyon ton olan dünya su ürünleri üretimi 187 milyon tona çıkacaktır. Buna göre dünya su ürünleri üretiminde 2030 yılında 45 milyon ton artış olacaktır. Yine 2008 yılında dünya su ürünleri üretiminin % 37’sini oluşturan kültür üretimi 2030 yılında % 50’ye ulaşacaktır (Güner, 2015).

Ülkemizin su ürünleri yetiştiriciliği konusundaki yakın geçmişine bakıldığında, 1985 yılından önce herhangi bir istatistiğe girmiş veri bulunmamaktadır. Ancak istatistiki veriler 1960’lı yılların sonlarına doğru sazan ve gökkuşağı alabalığı yetiştiriciliği çalışmalarıyla başladığı görülmektedir (Demir, 2017)

Ülkemizde su ürünleri üretimi daimi olarak bir artış göstermemiştir. Yıllara bağlı olarak artış ve azalışlar kaydedilmiştir. Örneğin 2013 yılında bir önceki yıla oranla % 5,8 azalarak 607.515 ton olarak gerçekleşmiştir. Üretimin % 48,6’sını deniz balıkları, % 7,2’ini diğer deniz ürünleri, % 5,8’ini iç su ürünleri ve % 38,4’ünü yetiştiricilik oluşturmuştur. Avcılıkla elde edilen üretim 374.121 ton olurken, yetiştiricilik üretimi ise

233.394 ton olmuştur. Yetiştiriciliğin % 52,7'si iç sularda % 47,3'ü denizlerde gerçekleşmiştir. İç sularda yetiştiriciliği yapılan en önemli türler % 52,64 ile alabalık, denizlerde % 29,10 ile levrek ve % 15,30 ile çipura olmuştur. Ülkemizde yetiştiricilik yoluyla yapılan üretim miktarı % 9,88 artmıştır (TUİK, 2014).

Kültür balıkçılığı kapsamında yetiştirilen alabalık türleri içerisinde en yüksek protein kalitesine sahip olduğundan dolayı gökkuşağı alabalığı tercih edilmiş olup, iç sularda alabalık üretimi 2015 yılında 100 411 ton, 2016 yılında 99 712 ton, 2017 yılında

101 761 ton ve 2018 yılında en üst rakam olan 103 192 ton olarak kaydedilmiştir (TUİK, 2018).

Malatya ili alabalık yetiştiriciliğinde önemli bir potansiyele sahiptir. İle bağlı ilçelerden Arguvan ve Arapgir'de Karakaya ve Keban Baraj göllerinde sezonluk olarak kafes balıkçılığı ile alabalık üretimi yapılmaktadır (yıllık ortalama 3.000 ton). 2. Organize Sanayi Bölgesinde faaliyette olan 5000 ton/yıl kapasiteli bir alabalık işleme tesisinin olması bu alanda yatırımı cazip hale getirmektedir. İl sınırları içinde iç sulardaki potansiyel alabalık üretim miktarı yaklaşık 10.000 ton/yıldır (URL1, 2019).

Önemi artan kültür balıkçılığı ile birlikte işletme sayılarında da gözle görülür bir artış meydana gelmiş olup, bu alanda sosyo-kültürel ve ekonomik çalışmalar yapılması gerekliliği ortaya çıkmıştır.

Shang (1994), yetiştiriciliği multidisipliner bir bilim dalı olarak kabul etmiştir. Bu nedenle başarıya ulaşmak için yalnızca uygun biyo-teknik ve çevresel koşullar yeterli olmayıp sosyo-ekonomik olabilirlik de önem taşımaktadır. Ekonomik araştırmalar hem yetiştiricilere karar verme mekanizmalarında yardımcı olmakta, hem de sektöre ilişkin politikaların şekillendirilmesinde yöneticilere yol göstermektedir.

Ülkemizde halen su ürünleri sektöründe kurumsal ve yapısal olarak büyük bir dağınıklık gözlenmektedir. Uzun vadeli su ürünleri politikası bulunmamaktadır. Bunun sonucunda rasyonel kaynak kullanımını engellemektedir.

Su ürünleri yetiştiriciliği açısından zengin su kaynaklarına sahip olan ülkemizin bu potansiyelinin, yeni teknolojiler kullanılarak verimli bir şekilde değerlendirilmesi, ekonomik ve sosyal açıdan önemlidir. Ülkemizde de iyi bir yetiştiriciliğin sağlanabilmesi, balıkçının uygun sosyo-ekonomik şartlarda çalıştırılmasıyla mümkün olacaktır.

2. GENEL BİLGİLER

2.1. Türkiye’de Gökkuşığı Alabalığı Yetiştiriciliği

Türkiye’de iç su ürünleri yetiştiriciliği 1970’li yılların başında başlamış olup ilk üretilen tür gökkuşığı alabalığıdır. İlk üretim Akyazı’da bulunan Papila Alabalık Üretim Tesisleri’nde yapılmıştır. Bunu daha sonra Kamu kuruluşu olan, Konya-Konuklar Devlet Üretme Çiftliği ve Eskişehir-Çifteler tesisleri izlemiştir. İlk özel işletme ise Bilecik-Söğüt’te 1968 yılında kurulmuştur (Çelikkale vd., 1999; Rad, 1999).

Günümüzde su ürünleri yetiştiriciliği zengin su potansiyeline sahip ülkemizin her tarafına yayılmış durumdadır. Türkiye’de yetiştiriciliğin önemli bir miktarını iç su balıkları üretiminden sağlamak ve üretimi yapılan türler arasında ise gökkuşığı alabalığı en çok üretilen tür olarak gelmektedir. Gökkuşığı alabalık yetiştiricilik miktarının yıllara göre dağılımı Tablo 2.1 de verilmiştir.

Tablo 2.1. Gökkuşığı alabalık yetiştiricilik miktarının yıllara göre dağılımı (TUİK, 2018).

Yıl	Miktar (ton)	Yıl	Miktar (ton)
2000	42572	2010	78165
2001	36827	2011	100239
2002	33707	2012	111335
2003	39674	2013	122873,3
2004	43432	2014	107533
2005	48033	2015	100411
2006	56026	2016	99712
2007	58433	2017	101761
2008	65928	2018	103192
2009	75657	2019	78165

Gökkuşığı alabalığı üretimi özellikle 1994 yılından itibaren hızlı bir artış eğilimi göstermiştir. Ülkemizde gökkuşığı alabalığı yetiştiriciliğinin toplam üretim içindeki payı ise Tablo 2.2’ de gösterilmiştir (TUİK, 2014).

Tablo 2.2. Türkiye’de yetiştirilen gökkuşuğı alabalığı yetiştiriciliğinin toplam üretimdeki payı (TUİK2014)

Yıl	Alabalık (Ton)	Toplam üretim (Ton)	Pay (%)
2000	44.533,0	79.031	56,3
2001	38.067,0	67.244	56,6
2002	34.566,0	61.165	56,5
2003	40.868,0	79.943	51,1
2004	45.082,0	94.010	48,0
2005	49.282,0	118.277	41,6
2006	57.659,0	128.943	44,7
2007	61.173,0	139.873	43,7
2008	68.649,0	152.186	45,1
2009	80.886,0	158.729	51,0
2010	85.244,0	167.141	51,0
2011	107.936,0	188.790	57,1
2012	114.569,0	212.410	54,0
2013	128.059,5	233.394	54,8

Ülkemizde 1990’lı yıllarda, iç sularda kafeste alabalık yetiştiriciliği uygulamaları, denizdeki yetiştiricilik uygulamaları ile paralellikler göstermiştir. Ancak, Karadeniz’de sürdürülen bazı uygulamalarda çeşitli nedenlerle önemli sonuçlara ulaşılamayıp durağan bir dönem yaşanmasına karşın daha sonraki dönemlerde, bazı baraj ve göletlerde alabalık yetiştiricilik uygulamalarında önemli mesafeler alınmıştır (Emre vd., 2008). Türkiye’de alabalık yetiştiriciliği yapılan önemli iller ve üretim miktarları Tablo 2. 3’ de verilmiştir (TUİK, 2014).

Tablo 2.3. Türkiye’de alabalık yetiştiriciliği yapılan önemli iller ve bazı yıllarda elde edilen üretim miktarları (ton) (TUİK, 2018).

Yıl	Adıyaman	Diyarbakır	Elazığ	Gaziantep	K. maraş	Malatya	Tunceli	Şanlıurfa
2000	62		330	217	1469	400	50	3
2001	130		281	185	1271	389	42	30
2002	125		323	145	1094	385	33	28
2003	192		346	163	1294	426		
2004	193		394	217	1394	451		
2005	72		463	176	1579	479		20
2006	95		735	146	1786	493	36	179
2007	82		1973		2047	1115	43	389
2008	86	80	4223	388	2652	1985	217	513
2009	105	70	5500	432	3540	2312	591	793
2010	2522	495	8010	527	1736	2972	805	2304
2011		1202	14868	597	2589	4677	1538	2758
2012	308	1329	15000	1164	2834	4350	1750	4126
2013	915,5	1902,9	14286,3	1393,8	2493	3520	3779	4297,7
2014	853	763	13359	2045	2271	3500	3123	4133
2015	409	680	9756	3268	2330	2148	2877	3824
2016	681	648	17300	2452	2932	1711	2137	2450
2017	370	697	17620	910	3245	2255	1907	3920
2018	83	393	18000	1150	4286	463	1304	4000

Yukarıdaki tablodan da anlaşılabileceği gibi gökkuşağı alabalığı yetiştiriciliğinden elde edilen miktarın en fazla kısmı Elazığ ilinden sağlanmaktadır. Malatya Türkiye alabalık üretiminde önemli iller arasında yer almaktadır. İle ait üretim miktarında 2011 iline kadar artış kaydedilirken bu yıldan sonra düşüş kaydedilmiştir. Her geçen yıl artış kaydetmiştir (TUİK, 2018).

Alabalık yetiştiriciliği yapan işletmelerin yapısal, teknolojik ve ekonomik analizlerine yönelik birçok çalışma yapılmıştır. Yurdumuzda su ürünleri ile ilgili ilk sosyoekonomik çalışma 1981 yılında yapılmıştır. Çalışma alanı olarak Ege bölgesi tatlı su ürünleri işletmeleri seçilmiştir. Araştırmada bölgedeki işletmelerin problemleri de ortaya konulmuştur (Elbek, 1981). Daha sonraki yıllarda su ürünleri işletmelerinin yapısal analizi

ve çalışanların sosyoekonomik özellikleri ile ilgili araştırmalarda artış kaydedilmiştir.

Doğu Karadeniz Bölgesi balık işletmelerinin yapısal özelliklerini incelemişlerdir Zengin ve Tabak, (1997).

Türkiye’de gökkuşağı alabalığı yetiştiriciliği yapılan işletmeleri ekonomik ve teknik özellikleri incelenerek, karadaki gökkuşağı alabalık tesislerinin özellikleri belirlenmiştir (Rad, 1999).

Bazı işletmelerin yapısal analizleri ve verimlilikleri belirlenerek geleceğe yönelik yapılabilecekler ile ilgili bir yol haritası çizilmiştir (Üstündağ vd. 2000).

Kocaman vd. (2002), Erzurum’daki alabalık işletmelerinin ekonomik ve yapısal analizini inceleyerek ildeki tesislerin verimliliğini belirlemişlerdir.

Gökhan (2002), yaptığı çalışmada Malatya ve çevre illerde alabalık işletmelerinde verimlilik ve karlılık analizlerini ortaya koymuştur.

Yıldız ve Şener (2003), Karadeniz Bölgesi’ndeki gökkuşağı alabalığı (*Oncorhynchus mykiss*) ve deniz levreği (*Dicentrarchus labrax*) yetiştiriciliği yapan işletmelerin yapısal analizi ve biyo-teknolojik özelliklerini ortaya koymuşlardır. Çalışma ile balıkların performansı incelenmiştir.

Tokat ilinde gökkuşağı alabalığı işletmelerinin sosyo-ekonomik özellikleri, yıllık faaliyet sonuçları ve sorunları tespit edilmiştir (Adıgüzel ve Akay 2005).

Akdeniz Bölgesi’ndeki alabalık işletmelerinin yapısal özelliklerini 3 yıllık bir süre ile araştırılmıştır. Araştırma ile bölgedeki işletmelerin mevcut durumu ve problemleri belirlenmiştir (Emre vd. 2007).

Koç (2007), Sivas ili alabalık işletmelerinin durumunu, Doğan ve Yıldız (2008), Marmara Bölgesi gökkuşağı alabalığı (*Oncorhynchus mykiss*) işletmelerinde çalışanların sosyo-ekonomik analizlerini, Yıldız vd. (2008), Marmara Bölgesi gökkuşağı alabalığı işletmelerinin yapısal, teknolojik ve verimlilik analizlerini yapmışlardır.

Kayacı ve Büyükçapar (2012), Kahramanmaraş’taki ağ kafes gökkuşağı alabalık çiftliklerinin yapısal ve biyo-teknik analizleri üzerine araştırma yapmışlardır.

Gümüş vd. (2013), Antalya ilindeki gökkuşağı alabalığı (*Oncorhynchus mykiss*) işletmelerinde çalışanların sosyo-ekonomik yapılarının incelenmesine yönelik bir çalışma yapmışlardır.

Tunceli ili su ürünleri işletmelerinin sosyo ekonomik analizi yapılarak işletmelerin mevcut durumu belirlenmiştir (Güçer, 2014).

Elazığ ilinde bulunan alabalık işletmeleri üzerine yapılan araştırmada, işletmelerin

yapısal özellikleri, kapasiteleri verimlilikleri ve tesislerde çalışanların sosyo ekonomik analizleri yapılarak işletmeler hakkında durum analizi yapılmıştır (İmert Aydoğdu, 2015).

Buruç ve Kızak (2018), Bitlis ilinde bulunan su ürünleri tesislerinde yaptığı araştırmada tesislerin kapasitelerini çalışanların sosyo ekonomik durumlarını ortaya koymuştur.

Tezin Çalışma alanını oluşturan Malatya ilinde havuzlarda yetiştiricilik yapan alabalık işletmelerinin sosyo ekonomik özellikleri araştırılmıştır. Araştırma sonucunda çalışanların sektörel bazda istekleri değerlendirilmiştir (Kızak, 2017).

Türkiye’de yapılan bazı araştırmalarda gökkuşağı alabalığı yetiştiriciliğini yapan işletmelerin demografik yapılarına ilişkin veriler yayınlanmıştır. Bu tez çalışmasıyla da Doğu Anadolu Bölgesinin Fırat Havzasında yer alan Malatya ilindeki gökkuşağı alabalığı yetiştiriciliği yapan işletmelerdeki personelin sosyo-demografik yapılarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

3. MATERYAL VE METOT

3.1. Araştırmanın Yapıldığı Yer ve Tarih

Araştırmada Doğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan Malatya ili sınırları içerisinde bulunan farklı kapasitedeki gökkuşığı alabalığı (*Oncorhynchus mykiss* W., 1792) yetiştiriciliği yapan işletmelerde çalışan personelin sosyo- demografik özelliklerinin ortaya konması amaçlandığından, ilde mevcut gökkuşığı alabalığı yetiştiriciliği yapan işletmelerin yer aldığı Malatya ili ve ilçelerinde anket yolu ile 2018 yılında yapılmıştır. Gökkuşığı alabalık tesislerine ait işletmelerin isimleri Tablo 3.1.de verilmiştir.

Tablo 3.1. 2018 yılında Malatya ilinde mevcut olan alabalık işletmeleri

No	Bulunduğu ilçe	Kapasite (Ton/Yıl)	Tesis sahibinin adı-soyadı	Yet.Bel. No	Kara-Baraj	Açıklama
1	DARENDE	5	EYÜP ŞAHİN	B-44-01-0001	KARA	Faal
2	DARENDE	5	EFENDİ ŞAHİN	B-44-01-0002	KARA	Faal
3	AKÇADAĞ	25	AKİF BOZDOĞAN	B-44-01-0003	BARAJ	Faal
4	DOĞANŞEHİR	20	ALİ DAYI-1	B-44-01-0004	KARA	Faal
5	DOĞANŞEHİR	65	KARACALAR LTD.ŞTİ.	B-44-01-0005	KARA	Faal Değil
6	DOĞANŞEHİR	134	BOLCALI LTD. ŞT.	B-44-01-0008	KARA	Faal
7	DOĞANŞEHİR	20	SS. SÜRGÜ SU ÜRÜN KOOP.	B-44-01-0009	KARA	Faal
8	KULUNCAK	5	NECİP GÖKENÇ	B-44-01-0010	KARA	Faal
9	DARENDE	5	FATİH GÜNEŞ	B-44-01-0011	KARA	Faal
10	DARENDE	5	AHMET BUDAK	B-44-01-0013	KARA	Faal Değil
11	DARENDE	5	OSMAN TOKGÖZ	B-44-01-0014	KARA	Faal Değil
12	DARENDE	10	MUSTAFA MALCANLI	B-44-01-0015	KARA	Faal Değil
13	DOĞANŞEHİR	20	SABRİ AYABAKAN	B-44-01-0016	KARA	Faal Değil
14	DARENDE	29	M.CELELETTİN ATEŞ	B-44-01-0017	KARA	Faal
15	DARENDE	10	M.HANİFİ BUDAK	B-44-01-0018	KARA	Faal
16	KULUNCAK	10	LEYLA ARIKAN	B-44-01-0019	KARA	Faal
17	DOĞANŞEHİR	4,5	ALİ DERİN	B-44-01-0020	KARA	Faal
18	PÜTÜRGE	5	İSMAİL KINAY	B-44-01-0021	KARA	Faal
19	DARENDE	25	AHMET ŞAHİN	B-44-01-0022	KARA	Faal
20	DOĞANŞEHİR	15	DOĞANŞEHİR LŞ.LTD.ŞTİ.	B-44-01-0023	KARA	Faal
21	DOĞANŞEHİR	25	ARÇİDEM LTD.ŞTİ	B-44-01-0025	KARA	Faal
22	KALE	200	MERKAY TUR. GIDA LTD.ŞTİ.	B-44-01-0026	BARAJ	Faal
23	DARENDE	65	EFENDİ ŞAHİN-2	B-44-01-0028	KARA	Faal
24	DOĞANŞEHİR	29	CUMALİ KABAKAŞ	B-44-01-0029	KARA	Faal
25	ARGUVAN	950	BAYPA BAYHAN A.Ş	B-44-01-0031	BARAJ	Faal
26	ARAPGİR	25	ALİ BAYRAM MEYDAN	B-44-01-0033	BARAJ	Faal Değil
27	DOĞANŞEHİR	100	İRFAN ZELYURT	B-44-01-0034	KARA	Faal
28	DOĞANŞEHİR		İSMET KIZIL	B-44-01-0035	KARA	Faal Değil
29	KALE	249	NURETTİN ERSİN ÖZTOP	B-44-01-0036	BARAJ	Faal Değil
30	DOĞANŞEHİR	25	DULKADİROĞLU LTD.ŞTİ.	B-44-01-0037	KARA	Faal Değil
31	ARAPGİR	25	HÜSEYİN YAGMUR	B-44-01-0038	BARAJ	Faal Değil
32	DARENDE	150	ÖMER BUDAK	B-44-01-0039	KARA	Faal
33	ARGUVAN	29	FATİH AVCU	B-44-01-0040	BARAJ	Faal
34	ARGUVAN	490	LEYLA ARIKAN-2	B-44-01-0044	BARAJ	Faal
35	ARGUVAN	980	RASİM ŞAHİN	B-44-01-0045	BARAJ	Faal
36	ARAPGİR	249	ALİMA SU ÜRÜNLERİ-1	B-44-01-0047	BARAJ	Faal
37	ARGUVAN	29	YİĞİT YAPI İNŞ LTD.ŞTİ	B-44-01-0053	BARAJ	Faal Değil
38	ARGUVAN	29	HACI BOYRAZ	B-44-01-0054	BARAJ	Faal Değil
39	ARGUVAN	450	HACI BOYRAZ	B-44-01-0056	BARAJ	Faal Değil
40	KALE	10	ARDOĞAN AKSOY	B-44-01-0058	BARAJ	Faal Değil
41	YEŞİLYURT	15	İSMET GÜLTEK	B-44-01-0059	KARA	Faal
42	YEŞİLYURT	249	BAYRAM ÖZTÜRK	B-44-01-0061	KARA	Faal
43	ARGUVAN	25	EFENDİ ŞAHİN-3	B-44-01-0064	BARAJ	Faal
44	DOĞANŞEHİR	29	HASAN DOĞAN	B-44-01-0066	KARA	Faal
45	ARGUVAN	25	AZİZ TÜRKMEN	B-44-01-0069	BARAJ	Faal Değil
46	DOĞANŞEHİR	29	ALİ DAYI-2	B-44-01-0071	KARA	Faal
47	ARGUVAN	29	EFENDİ ŞAHİN-4	B-44-01-0072	BARAJ	Faal
48	ARGUVAN	29	LEYLA ARIKAN-3	B-44-01-0073	BARAJ	Faal
49	DOĞANYOL	29	HASAN TOKAY	B-44-01-0075	BARAJ	Faal Değil
50	ARGUVAN	980	ALİMA SU ÜRÜNLERİ -3	B-44-01-0077	BARAJ	Faal Değil
51	ARGUVAN	980	ALİMA SU ÜRÜNLERİ-2	B-44-01-0078	BARAJ	Faal
52	ARGUVAN	490	ALİMA SU ÜRÜNLERİ-4	B-44-01-0079	BARAJ	Faal
53	KALE	249	CİHAT GEÇEN	B-44-01-0082	BARAJ	Faal
54	DOĞANŞEHİR	29	ALİ DAYI-3	B-44-01-0084	BARAJ	Faal

3.2. Materyal

Araştırmada Malatya ilinde gökkuşığı alabalığı (*Oncorhynchus mykiss* W., 1792) yetiştiriciliği yapan işletmelerinde çalışan personelin sosyo-demografik analiz edilmesi amaçlandığından, araştırma materyalini ilde mevcut 54 adet gökkuşığı alabalığı yetiştiriciliği yapan işletmelerden faal olan ve ulaşılabilen 33 işletmede çalışan personelden anket yoluyla elde edilen veriler oluşturmuştur.

3.3. Metot

2018 tarihinden itibaren toplam 1 yıl süresince iki kez işletmelere gidilerek personele yüz yüze yapılan anket çalışmaları ile veriler elde edilmiştir. Bu bilgilere ek olarak konu ile ilgili daha önce yapılmış olan çeşitli araştırma ve inceleme sonuçlarından da yararlanılmıştır (Yücel, 2006; Dartay vd., 2009; Doğan ve Gönülal, 2011; Aksoy ve Koç, 2012; Birici vd., 2013; Dartay ve Canpolat 2017,)

İşletmelerin sosyo-demografik yapısı incelenirken; personelin sosyal durumu (cinsiyet durumu, yaşı, medeni hali, eşinin çalışıp çalışmama durumu, çocuk sayısı, öğrenim düzeyi, mesleği seçme nedenleri, ev ve otomobil sahipliği, sosyal güvenlik durumları, yetiştiricilik tecrübeleri, aylık gelir düzeyleri Doğan ve Yıldız (2008) ile Gümüş vd., (2013) tarafından önerilen yöntemler kullanılarak belirlenmiştir.

3.4. Verilerin Değerlendirilmesi

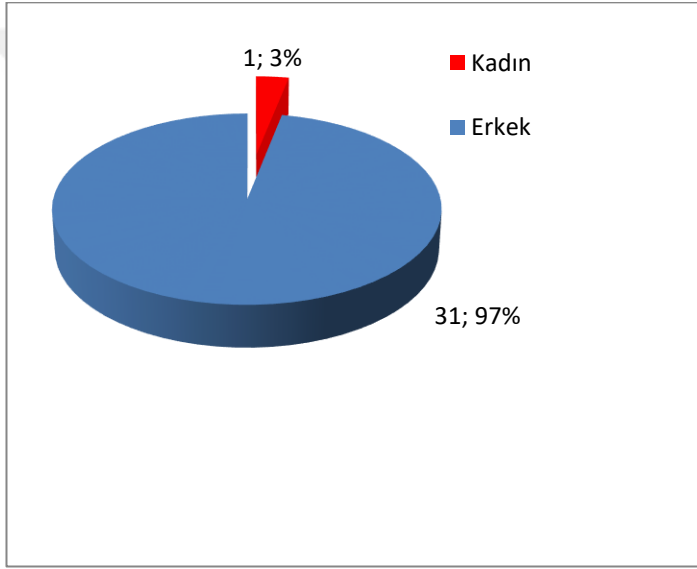
Anketlerle elde edilen veriler Microsoft Excell yazılım programı ile bilgisayar ortamına alınarak veri tabanı oluşturulacaktır

4. BULGULAR

4.1. Anket Verilerinin Değerlendirilmesi

4.1.1. Alabalık işletmelerinde çalışan personelin cinsiyet durumuna göre değerlendirilmesi

Araştırmanın yapıldığı Malatya ilinde toplam 33 adet alabalık işletmesinde çalışan personelin 31'i erkek, 1'i ise kadındır (Şekil 4.1.1).

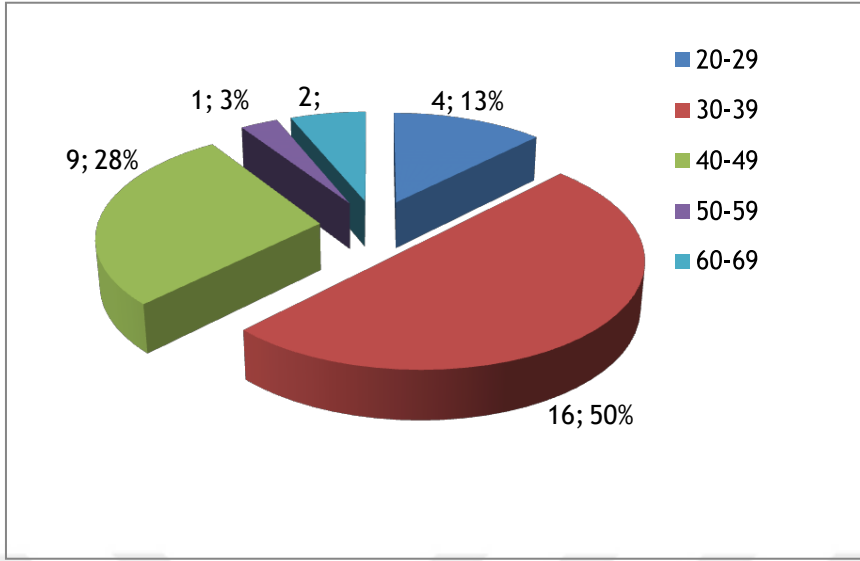

Şekil 4.1. Çalışan personelin cinsiyet durumu

4.1.2. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Yaş Durumuna Göre Değerlendirilmesi

İşletmelerde çalışan personelin yaşlarının belirlenmesi için yaş aralıkları 6 grup (20-29, 30-39, 40-49, 50-59, 60-69, 70 üzeri) halinde belirlenmiştir. 20-29 yaş aralığında 4 kişi, 30-39 yaş aralığında 16 kişi, 40-49 yaş aralığında 9 kişi, 50-59 yaş aralığında 1 kişi 60-69 yaş aralığında 2 kişi belirlenmiştir. Alt sınır olan 20 yaş altı ve üst sınır olan 70 yaş üzerinde herhangi bir çalışan rapor edilmemiştir.

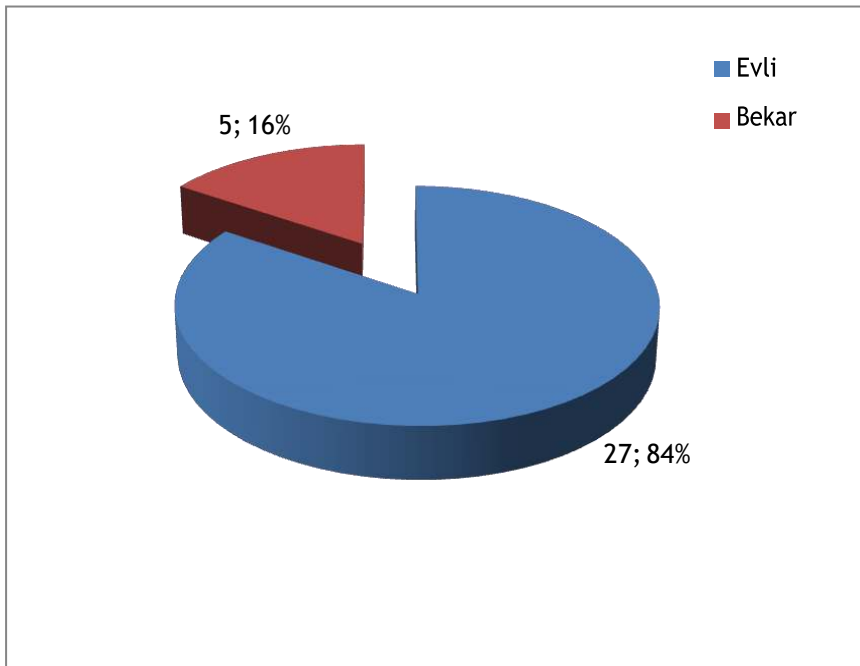
En fazla çalışanın olduğu 30-39 yaş grubu tüm çalışanların % 50 sini oluşturmuştur. En az çalışanın olduğu yaş grubu ise % 1 ile 50-59 yaş aralığında olan personelin oluşturduğu yaş grubu olmuştur (Şekil 4.2).

Şekil 4.2. Çalışan personelin yaş durumu

4.1.3. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Medeni Durumuna Göre Değerlendirilmesi

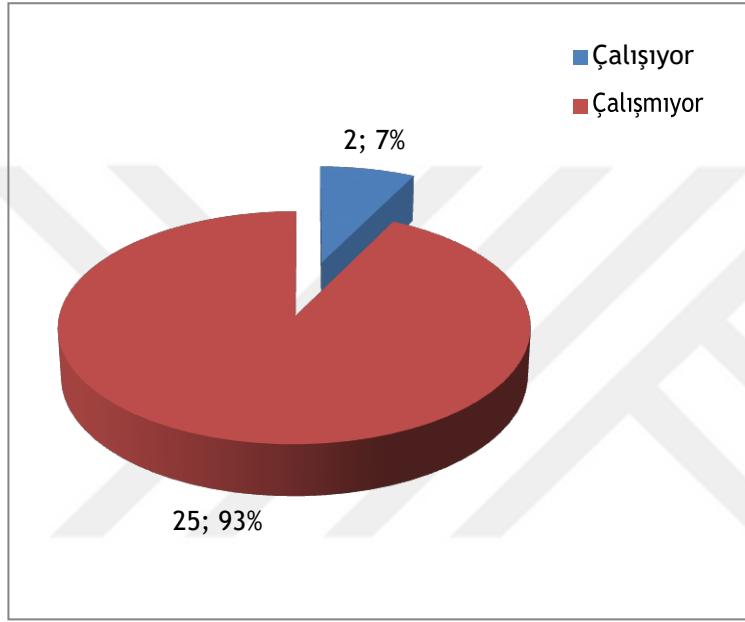
Malatya ilinde bulunan alabalık işletmelerinde çalışan personelin medeni durumlarına bakıldığında 5 personelin bekar, 27 personelin ise evli olduğu görülmektedir (Şekil 4.1.3).

Şekil 4.3. Çalışan personelin medeni durumu

4.1.4. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Eşlerinin Çalışma Durumuna Göre Değerlendirilmesi

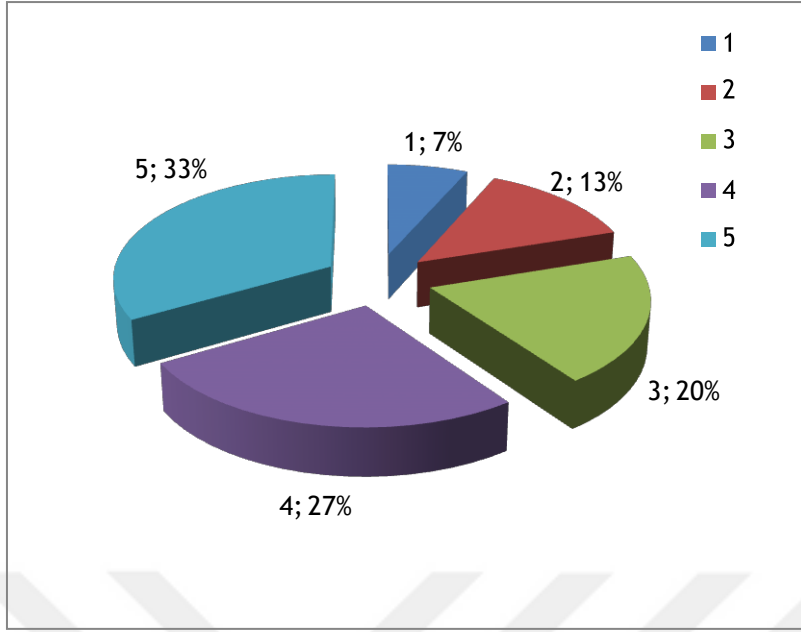
İşletmelerde çalışan personelin eşlerinin çalışma durumlarına bakıldığında 2 personelin eşinin çalıştığı, diğer 25 personelin ise eşinin çalışmadığı anket çalışmalarıyla anlaşılmaktadır (Şekil 4.1.4).

Şekil 4.4. Çalışan personelin eşlerinin çalışma durumu

4.1.5. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Çocuk Sayısına Göre Değerlendirilmesi

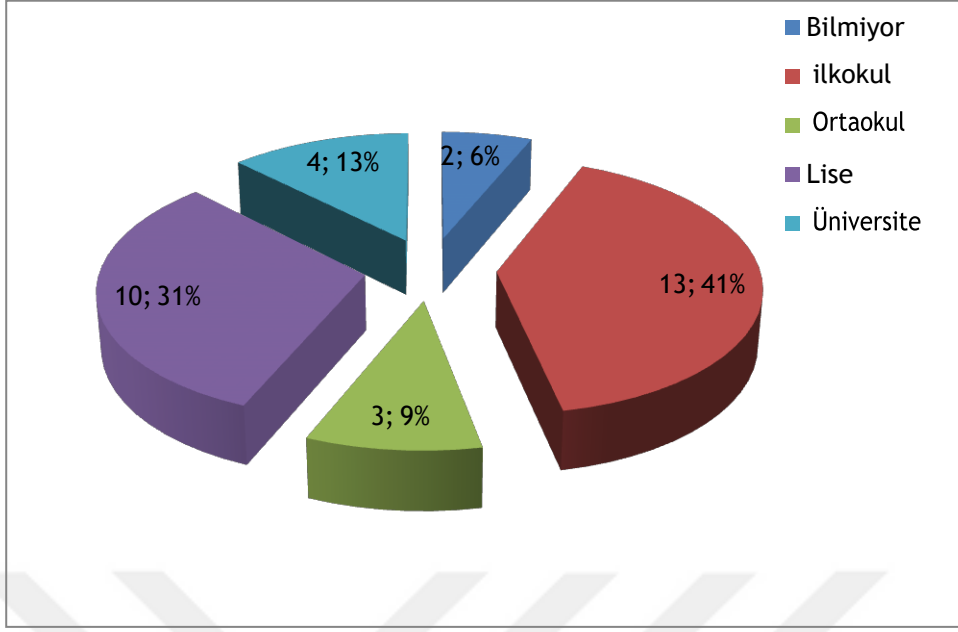
Malatya ili Alabalık işletmelerinde çalışan personelleri bakmakla yükümlü olduğu çocuk sayılarına göre değerlendirdiğimizde ilk sırayı % 33'lük oranla 5 çocuğa sahip personel almakta, sırasıyla %27 oranla 4 çocuğa sahip personel, %20'lik oranla 3 çocuğa sahip personel, %13'lük oranla 2 çocuğa sahip personel ve son olarak da % 7'lik oranla 1 çocuğa sahip personel oluşturmuş olup işletmelerde çalışan 5 çocuklu personel sıralama içerisinde en fazla olması dikkat çekmektedir (Şekil 4.1.5).

Şekil 4.5. Çalışan personellerin çocuk sayısına göre durumu

4.1.6. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Öğrenim Durumuna Göre Değerlendirilmesi

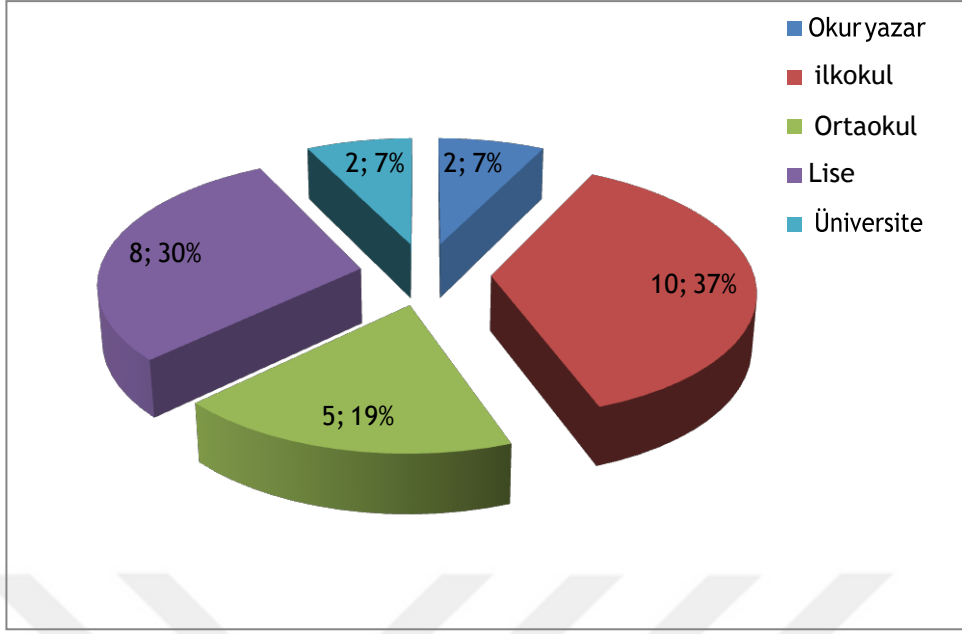
İşletmelerde çalışan personellerin öğrenim durumuna göre değerlendirmelerine bakıldığında %6'lık kısımla 2 kişinin okuma yazma bilmediği, %9'luk kısımla 3 kişinin ortaokul mezunu olduğu, % 13'lük yüzdeyle 4 kişinin üniversite mezunu olduğu, % 31'lik yüzdeyle 10 kişinin lise mezunu olduğu ve en fazla oran olan %41'lik yüzdeyle de 13 kişinin ilkokul mezunu olduğu anket çalışmalarıyla belirlenmiştir. İşletmelerde çalışan personellerden sadece 2 kişinin okuma yazma bilmemesine rağmen eğitim durumunun ilkokul seviyelerinde olması dikkat çekmektedir (Şekil 4.1.6).

Şekil 4.6. Çalışan personellerin öğrenim durumuna göre durumu

4.1.7. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Eşlerinin Öğrenim Durumuna Göre Değerlendirilmesi

İşletmelerde çalışan personelin eşlerinin öğrenim durumuna göre değerlendirmelerine bakıldığında anket çalışmalarına katılan personelden sadece 27 kişisi evli olduğundan eşlerin eğitim durum değerlendirmesi 27 kişi üzerinden yapılmış olup %7'lik kısımla 2 kişinin sadece okuma yazma bildiği ve herhangi bir eğitim almadığı, yine %8'lik kısımla 2 kişinin de üniversite mezunu olduğu görülmektedir. %19'lik yüzdeyle 5 kişinin ortaokul mezunu olduğu, % 30'lik yüzdeyle 8 kişinin lise mezunu olduğu, en fazla oran olan % 37'lik yüzdeyle ile de 10 kişinin ilkokul mezunu olduğu anket çalışmalarıyla belirlenmiştir (Şekil 4.1.7).

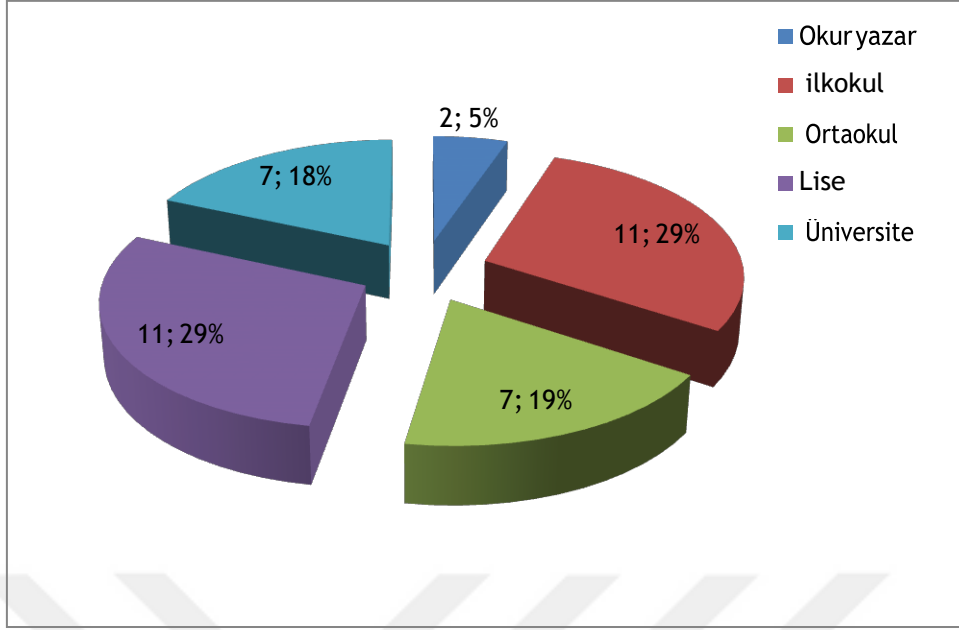

Şekil 4.7. Çalışan personellerin eşlerinin öğrenim durumuna göre durumu

4.1.8. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Çocuklarının Öğrenim Durumuna Göre Değerlendirilmesi

Malatya ili alabalık işletmelerde çalışan personelin çocuklarının öğrenim durumuna göre değerlendirmelerine bakıldığında anket çalışmalarına katılan personelden 38 çocuğa sahip oldukları görülmektedir. Çocuklardan %5’lik oranla 2 kişinin sadece okuma yazma bildiği ve herhangi bir eğitim almadığı yine %18’lik oranla 7 kişinin de üniversite mezunu olduğu görülmektedir. %19’lık yüzdeyle 7 kişinin ortaokul mezunu olduğu, % 29’luk yüzdeyle 11 kişinin lise mezunu olduğu ve yine aynı % 29’luk yüzdeyle de 11 kişinin ilkokul mezunu olduğu anket çalışmalarıyla belirlenmiştir.

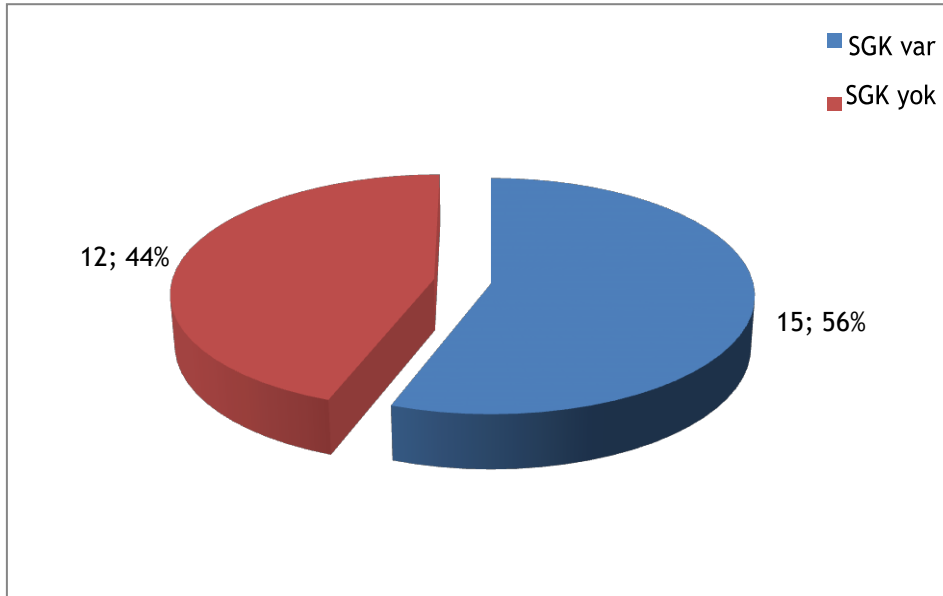
Eğitim durumuna göre değerlendirme bakıldığında üniversite mezunu olan kişilerin en fazla olduğu grup işletmelerde çalışan personelin çocuklarının olması genç nüfusun eğitime daha yatkın olduğunu da ortaya koymaktadır (Şekil 4.1.8).

Şekil 4.8. Çalışan personellerin çocuklarının öğrenim durumuna göre durumu

4.1.9. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Sosyal Güvenlik Durumuna Göre Değerlendirilmesi

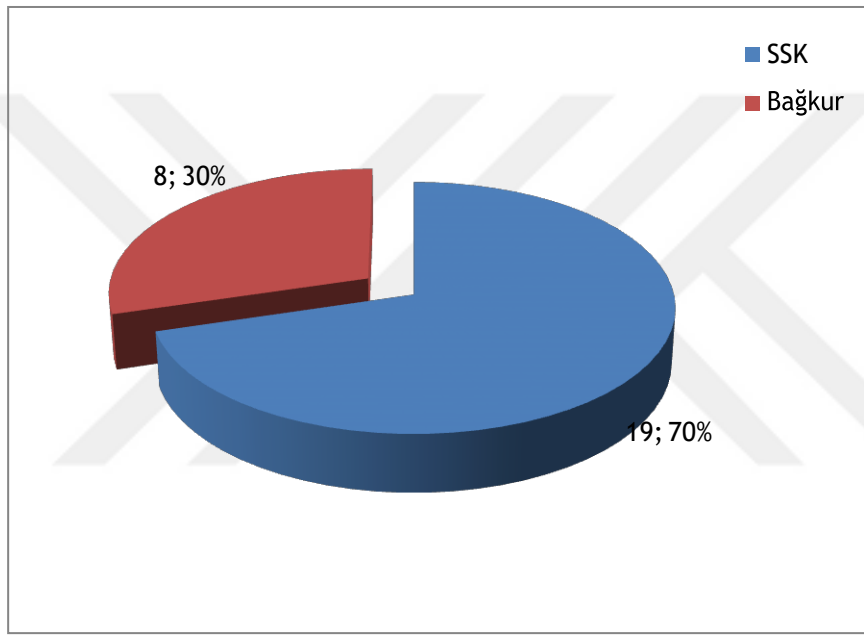
Malatya ili alabalık işletmelerinde çalışan 32 personelden 27 personelin Sosyal güvencesinin olduğu, 5 personelin ise sosyal güvencesinin olmadığı anlaşılmaktadır (Şekil 4.1.9).

Şekil 4.9. Çalışan personellerin sosyal güvence durumuna göre durumu

4.1.10. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Bağlı Oldukları Sosyal Güvenlik Kurumlarına Göre Değerlendirilmesi

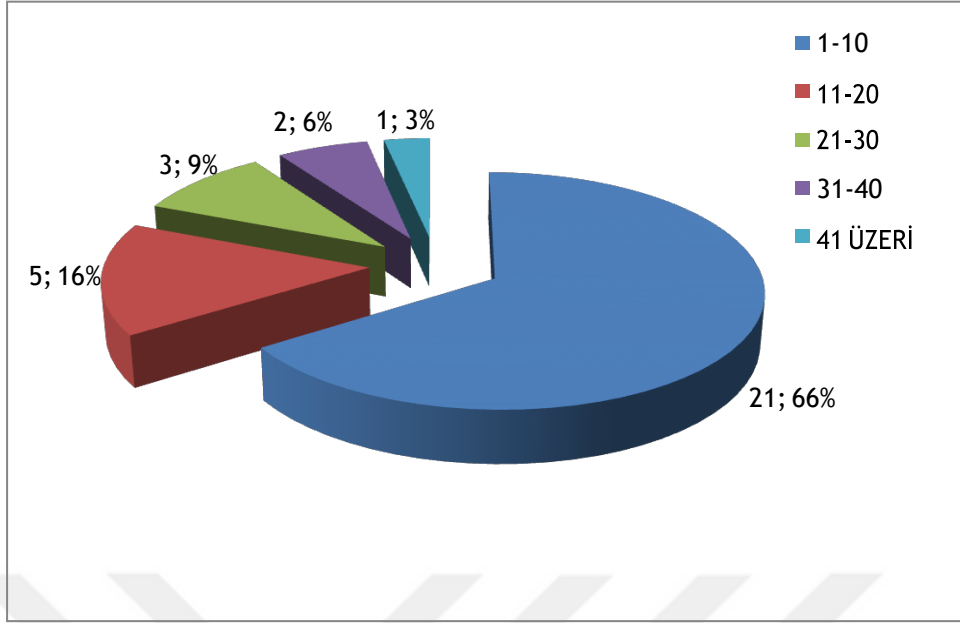
Malatya ili alabalık işletmelerinde çalışan 32 personelden 27 personelin sosyal güvencesinin olduğu, 5 personelin ise sosyal güvencesinin olmadığı Şekil 4.2.9 da gösterilmiş olup, işletmelerde sigortalı olarak çalışan 27 personelden 19 personeli SSK'lı, 8 personeli ise BAĞ-KUR ludur. Yüzdelik olarak ise işletmelerde sigortalı olarak çalışan personelin %70'i SSK'lı %30'u ise BAĞ-KUR ludur(Şekil 4.1.10).

Şekil 4.10. Çalışan personellerin bağlı oldukları sosyal güvenlik kurumlarına göre durumu

4.1.11. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Meslek Tecrübesine Göre Değerlendirilmesi

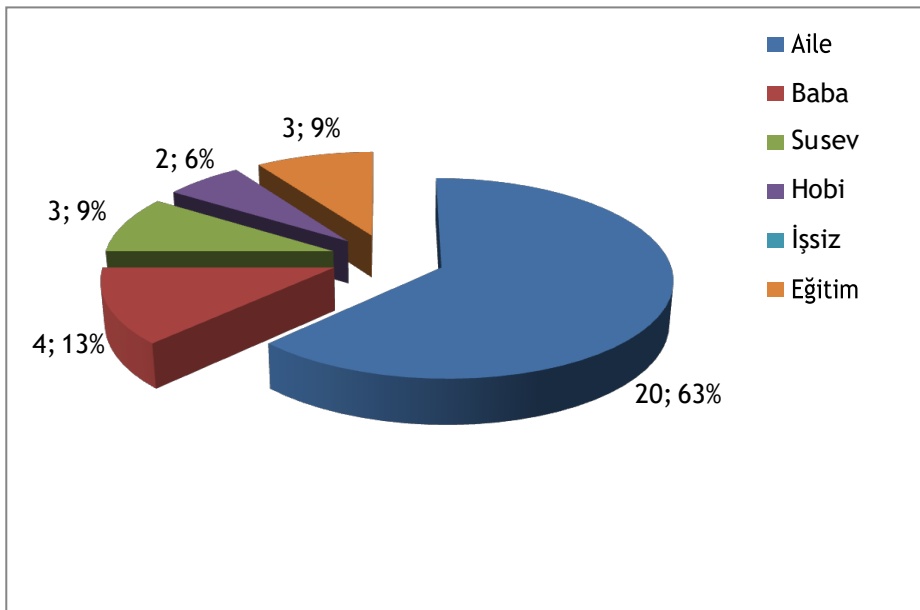
İşletmelerde çalışan personelin meslek tecrübelerine göre değerlendirme grup aralıkları yıl olarak (01-10, 11-20, 21-30, 31-40, 41yıl ve üzeri) halinde belirlenmiştir. 1-10 yıl aralığında 21 kişi, 11-20 yıl aralığında 5 kişi, 21-30 yıl aralığında 3 kişi, 31-40 yıl aralığında 2 kişi ve 41 yıl üzeri yıl aralığında ise 1 kişi belirlenmiştir. Üst sınır olan 41 yıl üzerinde herhangi bir çalışan rapor edilmemiştir. En fazla çalışanın olduğu 1-10 yıl grubu tüm çalışanların % 66'sını oluşturmuştur (Şekil 4.1.11).

Şekil 4.11. Çalışan personellerin meslek tecrübesine göre durumu

4.1.12. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Balıkçılığı Seçme Nedenine Göre Değerlendirilmesi

İşletmelerde çalışan personelin balıkçılığı seçme nedenlerine bakıldığında en fazla oran olan % 63'lük yüzde ile, aile mesleği olduğundan dolayı mesleğe devam edildiği görülmektedir. Balıkçılığı seçme nedenlerinden biri olan hobi ise % 6'luk oranla en son sırada yer almaktadır (Şekil 4.1.12).

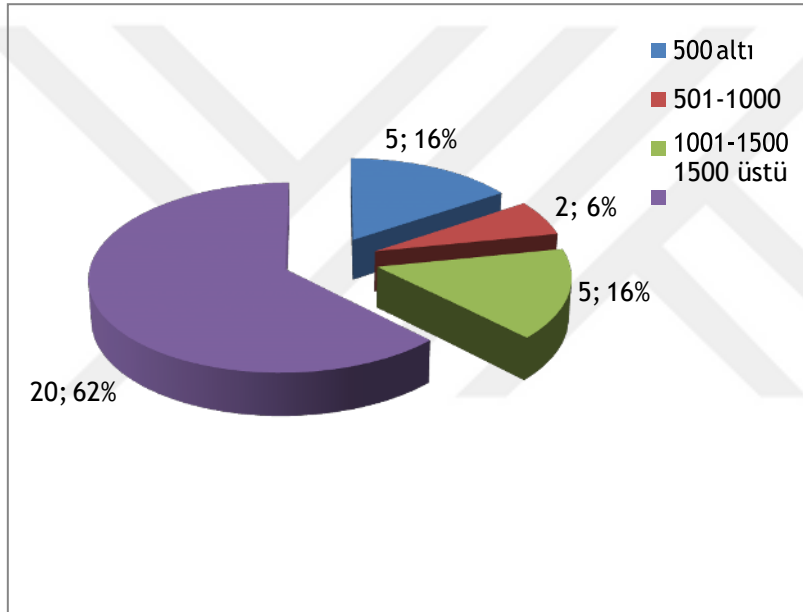

Şekil 4.12. Çalışan personellerin balıkçılığı seçme nedenine göre durumu

4.1.13. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin gelir Düzeyine Göre Değerlendirilmesi

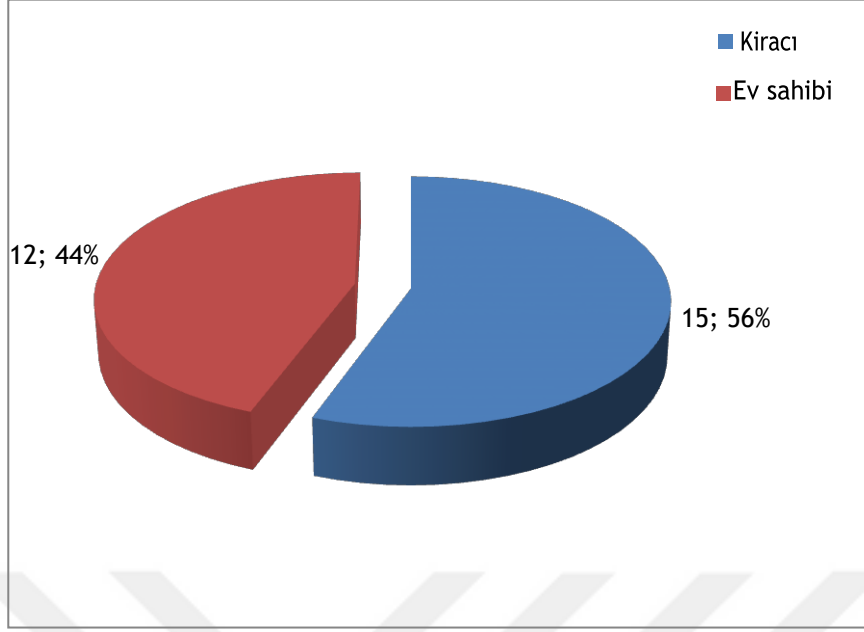
İşletmelerde çalışan personelin gelir düzeylerine göre değerlendirme grup aralıkları 4 grup (500 altı, 501-1000, 1001-1500, 1500 üstü) halinde belirlenmiştir. 500 TL altı gelir aralığında 5 kişi, 501-1000 TL gelir aralığında 2 kişi, 1001-1500 TL gelir aralığında 5 kişi, 1500 TL üstü gelir aralığında ise 20 kişi belirlenmiştir. En fazla gelir aralığı olan 1500 TL üstü grup tüm çalışanların % 62'sini en az gelir aralığı olan 500 TL altı grup ise tüm çalışan personelin % 16'sını oluşturmuştur(Şekil 4.1.13).

Şekil 4.13. Çalışan personellerin gelir düzeyine göre durumu

4.1.14. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Ev Mülkiyeti Durumuna Göre Değerlendirilmesi

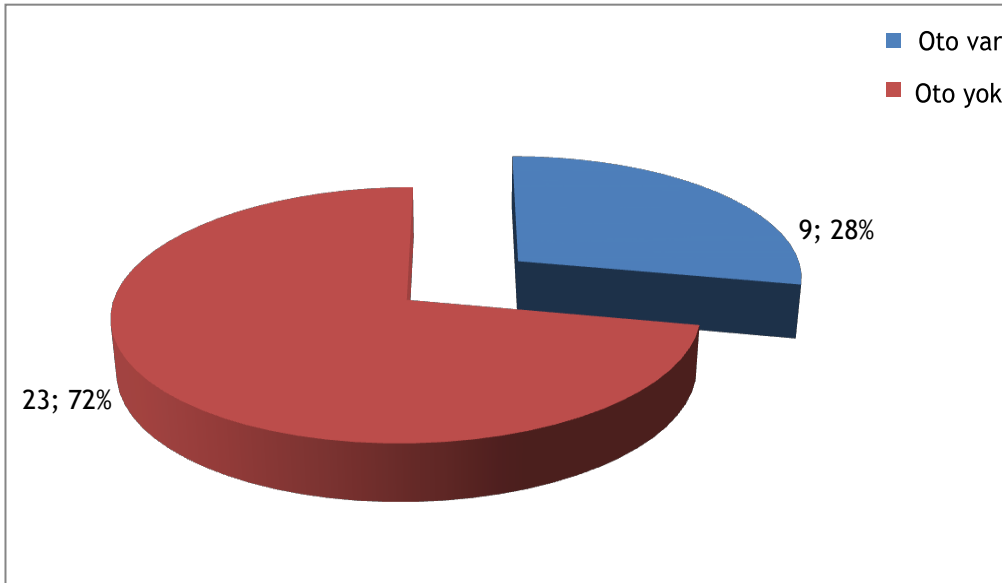
Malatya ili alabalık işletmelerinde çalışan personeller için yapılan anketler sonucunda 27 personelin ev sahibi veya kiracı olduğu, diğer 5 kişinin ise ailelerinin yanında kaldığı kira vermedikleri anlaşılmaktadır. 27 personelden 15 personelin kiracı, 12 personelin ise ev sahibi olduğu belirlenmiştir (Şekil 4.1.14).

Şekil 4.14. Çalışan personellerin ev mülkiyetine göre durumu

4.1.15. Alabalık İşletmelerinde Çalışan Personelin Araç Mülkiyeti Durumuna Göre Değerlendirilmesi

Malatya ili alabalık işletmelerinde çalışan personelin araç mülkiyeti durumuna göre değerlendirilmesi sonucu 23 personelinin otomobile sahip olmadığı 9 personelin ise 1'er adet otomobile sahip olduğu belirlenmiştir (Şekil 4.1.15).

Şekil 4.15. Çalışan personellerin araç mülkiyetine göre durumu

5. TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırmada Malatya ilinde gökkuşuğu alabalık yetiştiriciliği yapılan işletmelerin sosyo-demografik özellikleri belirlenmiştir. İşletmede çalışan personele sorulan anket sorularına verilen cevaplar doğrultusunda veriler değerlendirilmiştir. Benzer araştırmalar ile karşılaştırmalar yapılmıştır.

İmert Aydoğdu (2015), Elazığ ilindeki gökkuşuğu alabalık tesislerinde çalışan personelin % 94, 7'sinin erkek ve % 5,3'ünü kadın olduğunu, Güçer (2014), Tunceli ili alabalık yetiştirme tesislerinde çalışan personelin hepsinin erkek olduğunu Demir (2017), Malatya ilindeki tesislerde çalışanların % 85'inin erkek % 15'inin kadın olduğunu ifade etmişlerdir. Bu araştırmada sadece 1 personel kadındır. % 97'lik kısmını ise erkekler oluşturmuştur.

Araştırılan tesislerin çoğunda çalışan personelin evli oluğu saptanmıştır. Örneğin İmert Aydoğdu (2015), Elazığ ilindeki tesis personelinin %71.14 evli, 28,86 bekâr, Güçer (2014), Tunceli ili tesislerinde çalışan personelin % 78,26'sının evli, % 21,74'ünün bekâr olduğunu ifade etmişlerdir. Demir (2017) Malatya ilinde yaptığı araştırmada personelin hepsinin evli olduğunu rapor etmiştir.

Araştırmamızda, çalışan personelin % 84'ünün evli % 16'sının ise bekar olduğu belirlenmiştir.

Elbek (1981), Ege Bölgesi'ndeki işletmecilerde çalışan personelin ortalama yaşlarının 50 yaş olduğunu ifade ederken, Adıgüzel ve Akay (2005), Tokat ilindeki işletmelerde çalışan personelin yaş aralığının 28-57 yaş arasında olduğunu belirtmişlerdir.

Akdeniz Bölgesindeki işletmelerde çalışan personelin 19-79 yaş aralığında olan elemanlar olduğu (Emre ve Kürüm, 2007), Trabzon'daki su ürünleri üreticilerinin yaşlarının 29-72 yaş arasında olduğu belirtilmiştir (Dağtekin, 2008).

Elazığ ilindeki gökkuşuğu alabalık tesislerini inceleyen İmert Aydoğdu (2015), yöredeki tesislerde çalışan personeli 19-50 yaş aralığında dağılım gösterdiklerini ifade etmiştir. Aynı ilde Birici vd. (2016), yapmış oldukları araştırmada işletmecilerin 18-65 yaş aralığında olduğunu rapor etmişlerdir. Araştırmamız ile aynı ili çalışan Demir (2017), Malatya ilindeki tesis işletmecilerinin 40-66 yaş arasında olduğunu belirtmiştir.

Buruç ve Kızak (2018), Bitlis ilindeki su ürünleri işletmelerinde çalışanların yaş aralıklarının 43-61 yaş arasında değiştiğini ifade etmişlerdir.

Bu araştırmada Malatya ilindeki gökkuşuğu alabalığı işletmelerinde çalışan

personelin % 50'lik bir kısmını yaş aralığının 30-39 yaş olduğu belirlenmiştir. En düşük yaş grubu 20-29 yaş olurken 60-69 yaş aralığında 2 personelin olduğu tespit edilmiştir.

Tokat ilindeki su ürünleri işletmelerinde işletme yöneticilerinin eğitim seviyelerinin düşük olduğu, sadece birinin Su Ürünleri Mühendisi olduğu belirtilmiştir (Adıgüzel ve Akay, 2005).

Emre ve Kürüm (2007), Akdeniz Bölgesi'nde işletmecilerin % 38,4'ünün ortaokul-lise ve % 19,7'sinin üniversite mezunu oldukları saptarken, Dağtekin (2008), Trabzon'da üreticilerin en büyük kısmının ilkokul mezunu olan personel tarafından oluşturulduğunu ortaokul ve lise mezunu personel sayısının %39 olduğunu belirtmiştir

Üniversite mezunu olan personelin en yüksek olduğu il Elazığ olmuştur. Birici vd (2016)' ne göre Elazığ ilindeki yetiştiricilik işletmecilerinin % 36'sının üniversite, % 31,5'nin lise, % 31,5'inin ilköğretim mezunu olan personel oluşturmuştur. Elazığ da 1 işletmecinin ise okuryazar olmadığı kaydedilmiştir.

Buruç ve Kızak (2018), Bitlis ilinde su ürünleri yetiştiriciliği yapan işletmelerdeki personelin % 50'sinin ilkokul mezunu, % 27'sinin ortaokul mezunu, % 23'ünün lise mezunu olduğunu, ildeki tesislerde üniversite mezunu personele rastlanmadığını bildirmişlerdir.

Demir (2017), Malatya ilinde havuzlarda alabalık yetiştiriciliği yapan işletmecilerin eğitim düzeylerini incelediğinde % 45'inin lise, % 30'nun ilkokul, % 15'nin yüksekokul ve % 10'nun ise ortaokul mezunu olduklarını saptamıştır.

Bu tez çalışmasında anket sorularına verilen eğitim durumu cevaplarına göre Malatya ili gökkuşağı alabalık yetiştirme tesislerinde çalışan personelinde 2 kişinin sadece okuryazar olduğu saptanmıştır. Personel içinde % 41'lik kısmı ilkokul, %9 u ortaokul, %31 lise mezunu olurken üniversite mezunu olan 4 kişi % 13'lük kısmı oluşturmuştur. Ankette personelin eşlerinin de eğitim durumları sorulmuştur. Eş eğitim durumuna bakılacak olursa hiç okuma yazma bilmeyen 2 eş saptanırken, ilkokul %37, ortaokul % 19, lise %30 ve üniversite mezunu olan eşler ise % 7 lik bir orana sahip olmuşlardır.

Bu araştırmada işletmelerde çalışan personelin eşlerinin ve çocuklarının eğitim düzeylerine ilişkin sorular sorulmuştur. Bölgede daha önce yapılan araştırmalarda eş ve çocuk eğitim düzeyine ilişkin bir bilgi kaydedilmemiştir. Araştırmada işletmelerde çalışan personelin eşlerinin hepsinin okuryazar olduğu, eşlerden % 37'sinin ilkokul, %19'unun ortaokul, % 30'unun lise ve %7'sinin üniversite mezunu olduğu tespit edilmiştir. Çalışan personelin çocuklarından 2 tanesi okuryazar, %29'u ilkokul, % 19'u ortaokul, %29'u lise

ve %18'i üniversite mezunudur.

Eşlerin çalışma durumu ile ilgili sorulan sorulara verilen cevaplar doğrultusunda eşlerin %7'sinin çalıştığı ve % 93'nün ise çalışmadığı belirlenmiştir. Emekli durumda olan bir eş belirlenmemiştir.

Araştırma yapılan bölgeler içinde en az çocuğa sahip olan Marmara Bölgesi'ndeki gökkuşağı alabalığı işletmelerinde çalışan personelin % 21,9'unun 1 çocuk, % 40,3'ünün 2 çocuk ve %20,2'sinin ise 3 çocuğa sahip oldukları tespit edilmiştir (Doğan ve Yıldız, 2008). Elazığ ilindeki gökkuşağı alabalığı işletmelerinde çalışan personelin % 22,5'u 1 çocuk, % 23,4'ü ise 2-3 çocuğa sahip oldukları saptanmıştır (Birici vd. 2016).

Demir (2017), Malatya ilinde havuzlarda alabalık yetiştiriciliği yapan işletme sahiplerinin tamamının evli olduğunu 1-3 çocuklu olan personelin % 45, 4-6 çocuklu personelin %40, 7-10 çocuklu personelin ise % 15 oranında olduğunu tespit etmiştir.

Bu araştırmada Malatya ili alabalık yetiştiriciliği yapan işletmelerde çalışan personelin en fazla 5 çocuğa sahip olduğu, 1 çocukluların %7,2 çocukluların % 13,3 çocukluların % 20 ve 4 çocukluların %27 ve 5 çocukluların ise % 33 olduğu ortaya konmuştur.

Araştırmada personele sosyal güvence durumlarına ait sorulara da yönlendirilmiştir. Çalışanların % 56'sının sosyal güvencesinin olduğu % 44'ünün ise herhangi bir sosyal güvencelerinin olmadığı belirlenmiştir. Sosyal güvencesi olanlar içinde % 70'i SSK ve % 30 'luk kısmının ise BAĞ-KUR'a bağlı olduğu tespit edilmiştir.

Gümüş vd. (2013), Antalya ilindeki tesislerde yaptıkları araştırmada çalışanların

% 93,2'sini sosyal güvencelerinin olduğunu geri kalan % 6,8'lik kısmının ise herhangi bir sosyal güvenceye sahip olmadıklarını belirtmişlerdir. Elazığ ilindeki işletmelerde yapılan araştırmada sosyal güvencesi olanlar % 96,17 olamayanlar % 3,83 oranındadır. Sosyal güvencesi olanların ise % 86,04'ü SSK, %4,79'u emekli, %5,34'ü İse BAĞ-KUR a bağlı olduğu tespit edilmiştir. (İmert Aydoğdu, 2015).

Bu tez araştırmasında işletmelerde çalışan personele kaç yıldır bu işte çalıştıkları sorusuna verilen cevaplar değerlendirilmiştir. Çalışanların % 3'ü 10 yıl, %16'sı 11-20 yıl, % 9'u 21-30'yıl, % 6'sı 31-40 yıl, % 66'sı 41 ve üzeri yıl bu meslekte çalıştıklarını ifade etmişlerdir. 41 yıl üzeri meslek tecrübesi olanların en yüksek orana sahip olması Malatya ilinde alabalık tesislerinde çalışan personelin uzun yıllardır. Bu iş ile uğraşan ehil kişiler olduğunu ortaya koymuştur. Mesleği neden seçtikleri sorusuna % 63 aileden kalma bir meslek olduğu için seçtiğini, %13'ü baba mesleği olduğunu % 9'u su ile uğraşmayı sevdiğini, % 6'sı hobi olarak bu işi yaptığını ifade etmişlerdir. Çalışanların % 9'luk bir

kısmı ise işin eğitimine sahip oldukları için bu görevi yaptıklarını belirtmişlerdir.

İmert Aydoğdu (2015), işletmelerde çalışanların % 55,40'ı maddi gelir yönünden dolayı bu işi tercih ettiklerini bildirmişlerdir. Ayrıca, işletmeler çalışanların çoğunun ikamet ettikleri yerde bulunduğu onların tercihini oluşturmuştur. % 21,61'lik bir oranı ise mesleki uzmanlık alanlarının sonucu bu işi seçmiş oldukları tespit edilmiştir. Baba mesleği olarak ya da aile şirketi olup işleri yapanların oranı % 10,67'dir. En düşük oranı ise (% 2,74) bu işi zevk için hobi olarak yapanların oluşturduğu gözlemlenmiştir.

Malatya ilinde yapılan bu araştırmada çalışanların bu işten kazandıkları gelir durumu da belirlenmiştir. % 16'lık kısmının aylık gelirinin 500 TL ve altı olduğu belirtilmiştir. % 6'lık kısmı 501-1000 TL, % 16'sı 1001-1500 TL, % 62'si ise 1500 TL ve üzeri bir gelir elde etmektedir. Gümüş vd. (2013), Antalya ili alabalık işletmelerinde çalışan personelin % 39,7'sinin asgari ücret aldıklarının, % 34,3'ünün 750-1500 TL, % 26'sının ise 1500 TL ve üzeri gelir elde ettiklerinin bildirmişlerdir.

Ankette tesis çalışanlarına ev sahibi olup olmadıkları sorulduğunda % 56'sı kiracı olduklarını % 44'ü ise ev sahibi olduklarını beyan etmişlerdir. Antalya ilindeki alabalık işletmelerinde çalışan personelin ise % 65,8 ev sahibi, % 12,3'ü kiracı, ve % 21,9'ı ise tesise ait lojmanlarda ikamet ettiklerinin bildirmişlerdir (Gümüş vd. 2013). Elazığ ilindeki araştırmada çalışan personelin % 15,19'i ev sahibi % 69,9'u kiracı olduklarını belirtirken % 14,91'lik bir bölümü ise aileleri ile aynı evde yaşadıklarını söylemişlerdir (İmert Aydoğdu, 2015).

Araba mülkiyetlerine bakılacak olursa Malatya ili gökkuşağı alabalığında çalışan personelin % 28'inin aracının oluğu geriye kalan % 72'sinin ise araç mülkiyetine sahip olmadığı görülmüştür. İmert, Aydoğdu (2015), Elazığ ilindeki tesislerde çalışan personelin % 24,21'inin araç sahibi olduğunu ve % 75,79'nun ise araca sahip olmadığını rapor etmiştir.

Antalya ilinde çalışan personelin % 50,7'sinin arabası olup, % 49,3'ünün ise arabasının olmadığı belirlenmiştir (Gümüş vd. 2013).

Bölgede bulunan gökkuşağı alabalığı tesislerinde yapılan anket çalışmalarında genel olarak tesislerin yapısı, durumu ve ekonomik yapılarıyla ilgili olan sorular yöneltilmiştir. Çalışan personelin sosyo-demografik özelliklerini belirleyecek sorular sınırlı sayıda kalmıştır. Bu tez ile Malatya ili gökkuşağı alabalığı tesislerinde çalışan personelin cinsiyet durumu, yaşları, eğitim durumları, eşlerinin ve çocuklarının eğitim durumları, aylık gelirleri, medeni durumları, çocuk sayısı ve yaş aralıkları, sosyal güvence durumları, araç

ve ev mülkiyet durumları, meslek tecrübe yılları ve mesleği seçme nedenleri ayrıntılı bir şekilde ortaya konmuştur. Bu araştırmanın sonraki yıllarda yapılacak sosyo-demografik analizlere rehberlik edeceğini umut etmekteyiz.

KAYNAKLAR

- Adıgüzel, F. ve Akay, M.,** 2005. Tokat ilinde gökkuşuğu alabalık işletmelerinin ekonomik analizi, *GOÜ. Ziraat Fakültesi Dergisi*, **22 (2)**, 31-40.
- Aksoy, R., Koç, G.** 2012. Küçük Ölçekli Balıkçılığın Genel Profili: Zonguldak İli Merkez İlçesinde Bir Saha Çalışması, *International Journal of Economic and Administrative Studies*. 4(8): 87-103.
- Anonim,** 2014. Su ürünleri Özel İhtisas Komisyon Raporu, Tc Kalkınma Bakanlığı, Ankara 97s
- Birici, N., Şeker, T., Balcı, M., Çelik, B., Karakaya, G.,** 2016. Elazığ İlinde Gökkuşuğu alabalığı (*Oncorhynchus mykiss*) yetiştiriciliği yapan işletmecilerin sosyo-demografik özellikleri. *Yunus Araştırma Bülteni*, 2016 (1): 3-18
- Buruç, O., Kızak., V.** 2018. Bitlis İlinde su ürünleri yetiştiriciliği yapan işletmecilerin sosyo-ekonomik analizi. Kastamonu Üniversitesi Memba Su Ürünleri fakültesi Dergisi4, 2, 1-6
- Çelikkale, M.S., Düzgüneş, E. ve Okumuş, İ.,** 1999. Türkiye su ürünleri sektörü. İstanbul Ticaret Odası Yayını. 124; Trabzon, 419 s.
- Dağtekin, M.** 2008. Trabzon İlinde su ürünleri üretimi ve pazarlama yapısı. Yüksek Lisans Tezi, ÇÜ. Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana, 115s.
- Dartay, M. ve Canpolat, İ.,** 2017. Keban Baraj Gölü (Elazığ/Türkiye) su ürünleri kooperatiflerine ortak balıkçıların sosyo-ekonomik yapısı, *Ege Journal of Fisheries and Aquatic Sciences*, 34(1): 41-46
- Dartay, M., Duman, E., Duman, M., Ateşşahin, T.** 2009. Keban Baraj Gölü Pertek Bölgesi balıkçılarının sosyo-ekonomik analizi, *E.U. Journal of Fisheries & Aquatic Sciences*. 26(2): 135-138.
- Demir, T.** 2017. Malatya İlinde havuzlarda alabalık yetiştiriciliği yapan işletmecilerin sosyo-ekonomik analizi. Munzur Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, 73s
- Doğan, K. ve Yıldız, M.,** 2008. Marmara Bölgesi gökkuşuğu alabalığı (*Oncorhynchus mykiss*) işletmelerinde çalışanların sosyo-ekonomik analizi, *İstanbul Üniversitesi Su Ürünleri Dergisi*, **23**,17-27.

- Doğan, K., Gönülal, O.** 2011. Gökçeada (Ege Denizi) balıkçılığı ve balıkçıların sosyo-ekonomik yapısı. *Karadeniz Fen Bilimleri Dergisi / The Black Sea Journal of Science*, 2(5): 57-69.
- Elbek, A. G.** 1981. Ege Bölgesinde tatlısu ürünleri üreten işletmelerin yapısal ve ekonomik analizi. E.Ü. Ziraat Fakültesi Ziraat Ekonomisi ve İşletmeciliği Bölümü, Doktora Tezi, Bornova, İzmir.
- Emre, Y. ve Kürüm, V.** 2007. Havuz ve Ağ Kafeslerde Alabalık Yetiştiriciliği (2.Baskı).Posta Basım, İstanbul, 272s.
- Emre, Y., Diler, İ., Sevgili, H., Oskay, D.A. ve Sayı, C.,** 2007. Akdeniz Bölgesi'ndeki alabalık işletmelerinin yapısal özelliklerinin incelenmesi (2000-2003). *Türk Sucul Yaşam Dergisi*, Ulusal Su Günleri 2007 Sempozyum Özel Sayısı. 3-5 (5-8), 476-489. 16-18 Mayıs 2007, Antalya.
- Gökhan, E.E.,** 2002. Malatya ve çevre illerde alabalık işletmelerinde verimlilik ve karlılık analizleri, Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hayvancılık İşletme Ekonomisi Anabilim Dalı, Doktora Tezi, Ankara, 129 s.
- Güçer, Ş.,** 2014. Tunceli (Türkiye) ilindeki su ürünleri yetiştiricilik tesislerinin sosyo ekonomik analizi. Yüksek Lisans Tezi, TÜ. Fen Bilimleri Enstitüsü, Tunceli, 48s.
- Gümü, E., Şahin, N.M., İkiz, R., ve Yılmaz, S.,** 2013. Antalya ilindeki gökkuşığı alabalığı (*Oncorhynchus mykiss*) işletmelerinde çalışanların sosyo-ekonomik yapılarının incelenmesi, *Ege Üniversitesi, Su Ürünleri Dergisi*, **30(4)**, 161-166.
- Güner, B.** 2015. Keban Baraj Gölü'nde kültür balıkçılığı, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi: 25: 1, 1-8,
- İmert Aydoğdu,** 2015. Elazığ Yöresi'nde gökkuşığı alabalığı (*Oncorhynchus Mykiss*) yetiştiriciliği yapan farklı kapasitedeki işletmelerin yapısal, teknolojik, verimlilik ve çalışanlarının sosyo-ekonomik analizleri, Fırat Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Doktora Tezi 169s
- Kayacı, A. ve Büyükçapar, H.M.,** 2012. Kahramanmaraş'taki ağ kafes gökkuşığı alabalık çiftliklerinin yapısal ve biyoteknik analizi. *KSÜ Ziraat Fakültesi, Doğa Bilimleri Dergisi.*, **15 (3)**, 57-65.
- Koç, B.,** 2007. Sivas ili alabalık işletmelerinin durumu, sorunları ve çözüm önerileri, Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Su Ürünleri Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi, Tokat, 63 s.

- Kocaman, E. M. Aydın, A. ve Ayık, Ö.,** 2002. Erzurum’da faaliyet gösteren alabalık işletmelerinin yapısal ve ekonomik analizi, *E.Ü. Su Ürünleri Dergisi, E.U. Journal of Fisheries & Aquatic Sciences*, **19 (3-4)**, 319-327.
- Patrona, K.,** 2012. Dünyada ve Türkiye’de Alabalık Yetiştiriciliği, Ankara.
- Rad, F.,** 1999. Türkiye’de gökkuşağı alabalığı (*Oncorhynchus mykiss* Walbaum, 1792) işletmelerinin teknik ve ekonomik analizi, Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Su Ürünleri Anabilim Dalı, *Doktora Tezi*, Ankara, 129 s.
- Saritas, M.** 2010. Ekonomik kalkınmanın sosyo-kültürel temelleri. http://ekutup.dpt.gov.tr/planlama/42nci_yil/saritas.m.pdf (24.04.2010).
- Shang Y. C.** 1994. Closing remarks. Socio economic of Aquaculture, *Proceedings of Int.Symp.*'93. No.4; 376-379. Taiwan.
- TÜİK,** 2014. Türkiye İstatistik Kurumu, Su Ürünleri İstatistikleri **TÜİK,** 2015. Türkiye İstatistik Kurumu, Su Ürünleri İstatistikleri **TÜİK,** 2018. Türkiye İstatistik Kurumu, Su Ürünleri İstatistikleri URL1: <http://investinmalatya.gov.tr/tr//sayfa/363-hayvancilik-ve-su-urunleri>
- Üstündağ, E. Aksungur, M. Dal, A. ve Yılmaz, C.,** 2000. Karadeniz Bölgesi’nde su ürünleri yetiştiriciliği yapan işletmelerin yapısal analizi ve verimliliğinin belirlenmesi. Sonuç Raporu, Su Ürünleri Merkez Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü, Trabzon, 137 s.
- Yıldız, M. Doğan, K. ve Şener, E.E.,** 2008. Marmara Bölgesi gökkuşağı alabalığı (*Oncorhynchus mykiss*) işletmelerinin yapısal, teknolojik ve verimlilik analizleri, *İstanbul Üniversitesi, Su Ürünleri Dergisi*, **23**, 1-16.
- Yıldız, M. ve Şener, E.,** 2003. Karadeniz Bölgesi’ndeki gökkuşağı alabalığı (*Oncorhynchus mykiss*) ve deniz levreği (*Dicentrarchus labrax*) yetiştiriciliği yapan işletmelerin yapısal analizi ve biyo-teknolojik özellikleri. *İstanbul Univ. Vet. Fak. Derg.*, **29 (2)**, 241-252.
- Yücel, Ş.** 2006. Orta Karadeniz bölgesi balıkçılığı ve balıkçıların sosyo-ekonomik Durumu. *E.U. Journal of Fisheries & Aquatic Sciences*. 23(1/3): 529-532.
- Zengin, M. ve Tabak, İ.,** 1997. Doğu Karadeniz Bölgesi’ndeki balık işletmelerinin yapısal özellikleri, *Akdeniz Balıkçılık Kongresi*, 9-11 Nisan, İzmir, 451-461.

EKLER

BİLGİLENDİRME

Bu araştırmada Malatya’da bulunan gökkuşuğı alabalığı yetiştiriciliğı yapan işletmelerde çalışan personelin sosyo ekonomik ve demografik özelliklerinin ortaya konulması amaçlanmıştır. Bu amaçla benzer çalışmalarda da kullanılan anket soruları yönlendirilerek alabalık işletmelerinde çalışan personelin sosyal durumu ve sorunları belirlenecektir. Ayrıca üreticilerin ve üreticilere hizmet götürmek için çalışan kamu kuruluşlarının hedeflerine ulaşmak için gerekli bilgi ve kaynaklarının oluşturulmasının yanında, yeni kurulacak işletmeler için araştırma sonuçlarına göre üretimde ve yetiştirmede rasyonelleşmeye etkili olan faktörler içinde çalışanların etkilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Sonuçlar bilimsel olarak değerlendirilecektir.

Ek-1. İşletmede çalışanların demografik özellikleri

	Adet	Yüzde (%)
Cinsiyet durumu		
Erkek		
Kadın		
Yaş grupları		
20-29		
30-39		
40-49		
50-59		
60-69		
70 yaş üzeri		
Medeni Hali		
Evli Bekar		
Dul		
Eşlerin çalışma durumu		
Çalışıyor		
Çalışmıyor		
Emekli		
Çocuk Sayısı		
1		
2		
3		
4		
5		
6 ve fazlası-		
Öğrenim durumu		
Okuma yazma bilmiyor		
Okur yazar		
İlkokul		
Orta okul		
Lise		
Üniversite		
Eşlerinin öğrenim durumu		
Okur yazar		
İlkokul		
Orta okul		
Lise		
Üniversite		
Çocuklarının öğrenim durumu		
Okur yazar		
İlkokul		
Orta okul		
Lise		
Üniversite		

Ek-2. Çalışanların sosyo ekonomik özellikleri

	Adet	Yüzde (%)
Sosyal güvenlik durumu		
Sosyal güvencesi olanlar		
Sosyal güvencesi olmayanlar		
Sosyal güvenlik kurumları		
Bağ Kur		
Emekli sandığı		
Güvencesi yok		
Meslek tecrübesi		
1-10 yıl		
11-20 yıl		
21-30 yıl		
31-40 yıl		
41 yıl ve üzeri		
Balıkçılığı seçme nedeni		
Aile bütçesine katkı		
Baba mesleği		
Su kenarında ikamet		
Hobi		
İşsizlik		
Eğitimi olmak		
Gelir düzeyi		
500 Tl nin altı		
501-1000 TL		
1001-1500 TL		
1501 TL üstü		
Ev mülkiyeti		
Kiracı		
Ev sahibi		
Araç mülkiyeti		
Otomobili var		
Otomobili yok		

Ek-3. Görseller

Malatya İlinde gökkuşağı alabalığı yetiştiriciliği yapan farklı kapasitelerdeki işletmelere ait çeşitli resimler

ÖZGEÇMİŞ

1989 Yılı Elazığ doğumluyum. İlkokul, ortaokul ve liseyi Elazığ ilinde tamamladım. 2010 yılında Fırat Üniversitesi Eğitim Fakültesi ilköğretim matematik öğretmenliği bölümüne girerek 2015 yılında mezun oldum. 2013 yılında Elazığ Tarım İl Müdürlüğü'nde memuriyetime başladım. 2014-2016 yılları arasında Açık Öğretim Fakültesi Tarım Teknikerliği bölümünde eğitim alarak Tarım Teknikeri olarak mezun oldum. 2016 yılında Fırat Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Su Ürünleri Anabilim Dalı, Temel Bilimler Bölümü İçsular Biyolojisi bilim Dalı'nda yüksek lisans eğitimime başladım. 2018 yılında aynı üniversitenin Su ürünleri Fakültesini kazandım. Halen aynı bölümde lisans öğrencisi olarak eğitimime devam etmekteyim. Askerlik görevimi 2019 yılında tamamladım. Evli ve 1 çocuk babasıyım.

Ferhat Kara